

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Opat Puluh

Jeff Pippenger

2026-02-03

Bilangan Opat Puluh

Petrus sacara simbolis aya di Kaisarea Filipi dina jam katilu, dina lalampahanana ka Kaisarea Maritima jeung jam kasalapan. Numutkeun Mateus jeung Markus, genep poé ti harita, Petrus, Yakobus, jeung Yohanes aya di Gunung Pangalihan Rupa. Lukas nyebutkeun dalapan poé, antara Panium jeung Gunung éta. Ti gerbang naraka, di Kaisarea Filipi nepi ka pupusna dina salib, kalayan eureun samentara di Gunung Pangalihan Rupa. Tilu léngkah ti Panium ka hukum Minggu. Kaisarea di awal, Gunung di tengah, jeung Kaisarea di ahir. Naraka di awal, pati di ahir, kalayan kamulyaan Allah di tengah. Hiji pambrontakan alfa dilambangkeun ku gerbang naraka jeung hiji pambrontakan omega dilambangkeun ku pupusna Putra Allah.

Caesarea Philippi téh jadi pondasi, sabab di dinya Kristus nangtukeun Batu Karang anu ku Mantenna baris dijadikeun dasar pikeun ngawangun garéja-Na. Gunung Pangrobahan Rupa téh léngkah kadua, tempat Bait Allah dirampungkeun jeung batu puncak dipasang. Léngkah katilu, nyaéta pangadilan di salib, saterusna lumangsung.

Jeung Anjeunna ngadawuh ka maranéhna, “Saéstuna Kami nyarios ka maranéh, aya sawatara jalma anu nangtung di dieu, anu moal ngaraosan paéh, saméméh maranéhna ningali Karajaan Allah sumping kalayan kakawasaan.” Jeung genep poé ti harita, Yesus nyandak Petrus, Yakobus, jeung Yohanes babarengan jeung Anjeunna, tuluy mingpin maranéhna naék ka hiji gunung anu luhur, nyorangan ku maranéhna wungkul; sarta Anjeunna robah rupa di hareupeun maranéhna. Jeung pakeanana jadi ngagencang, bodas pisan saperti salju; nepi ka euweuh tukang ngabodaskeun lawon di bumi anu sanggup ngabodaskeunana kitu. Jeung mucunghul ka maranéhna Elias jeung Musa; sarta maranéhna keur nyarios jeung Yesus.

Sarta Petrus ngawaler sarta nyarios ka Yesus, “Guru, hadé pikeun kami aya di dieu; ku sabab éta hayu urang ngadamel tilu kémah: hiji pikeun Anjeun, hiji pikeun Musa, jeung hiji pikeun Elias.”

Sabab anjeunna teu nyaho naon anu kudu diucapkeunana; margi maranéhna kacida pisan sieuneunana. Tuluy aya mega nu ngalindihan maranéhna; sarta aya hiji sora kaluar tina mega éta, saur-Na, “Ieu Putra Kami anu dipikaasih: dengekeun Mantenna.” Jeung dadakan, sanggeus maranéhna ningali ka sakurilingna, maranéhna geus teu ningali saha-saha deui, iwal ti Isa nyalira sareng maranéhna. Jeung nalika maranéhna turun ti éta gunung, Anjeunna maréntahkeun ka maranéhna supaya ulah nyaritakeun ka saurang ogé hal-hal anu geus katingali ku maranéhna, nepi ka Putra Manusa geus hudang tina maot. Jeung éta pangandika ku maranéhna dicekel dina dirina sorangan, bari silih tanya saurang ka nu séjén naon hartina hudang tina maot. Markus 9:1–10.

Di gunung éta, Petrus ngusulkeun rék ngadegkeun hiji kemah pikeun Musa, Kristus, jeung Elia.

“Musa ngaliwatan pupus, tapi Mikail lungsur teras maparin hirup ka anjeunna saméméh awakna kakeunaan ku karuksakan. Iblis nyoba nahan éta awak, ngaku éta jadi milikna; tapi Mikail ngahirupkeun deui Musa teras mawa anjeunna ka sawarga. Iblis nyawad ka Allah kalawan pohara paitna, nuduh Anjeunna teu adil lantaran ngidinan mangsana direbut ti dirina; tapi Kristus henteu nyawad lawan-Na, sanajan ku jalan cocoba-Na abdi Allah éta geus murag. Kalawan lemah lembut Anjeunna nyerenkeun anjeunna ka Rama-Na, saur-Na, ‘Gusti mapatahan ka anjeun.’”

“Yesus parantos nyarios ka murid-murid-Na yén aya sawatara anu nangtung babarengan jeung Anjeunna anu moal ngaraosan pati nepi ka maranéhna ningali Karajaan Allah sumping kalayan kakawasaan. Dina transfigurasi éta jangji ieu kacumponan. Raray Yesus di dinya robah sarta ngagenclang kawas panonpoé. Pakéan-Na bodas tur ngagenclang. Musa aya di dinya pikeun ngawakilan jalma-jalma anu bakal dihudangkeun tina maot dina kadatangan Yesus anu kadua. Jeung Elia, anu diangkat tanpa ningali pati, ngawakilan jalma-jalma anu bakal dirobah kana kaabadian dina kadatangan Kristus anu kadua sarta bakal diangkat ka sawarga tanpa ningali pati. Murid-murid ningali kalayan héran jeung sieun kana kaagungan mulya Yesus jeung mega anu ngalindihan maranéhna, sarta ngadangu sora Allah dina kaagungan anu ngagerentes, saur-Na, ‘Teu Putra-Ku anu dipikacinta; dangukeun Anjeunna.’” Early Writings, 164.

Gunung Panyalinan ngécéskeun tilu kémah suci. Kémah suci Musa dina awal Israil baheula, kémah suci Kristus sakumaha diwakilan ku panjelmaan-Na, jeung kémah suci anu nya éta saratus opat puluh opat rébu sakumaha diwakilan ku Élia. Saratus opat puluh opat rébu téh maranéh anu henteu ngaraosan pati, nepi ka maranéhna ningali Kadatangan Kristus anu Kadua. Gunung éta ngécéskeun titik nalika meterai ditekenkeun ka saratus opat puluh opat rébu.

Kémahna nu saratus opat puluh opat rébu diadegkeun dina pésta Kémah antitipikal. Gunung éta nandakeun jalma-jalma anu henteu ngarasakeun pati, sarta nembongkeun tilu saksi yén nalika maranéhna ningali kamulyaan Allah di gunung éta, éta téh pésta Kémah antitipikal.

Aranjeunna dihudangkeun jadi Kemah Suci Élia, anu mimiti ditegakkeun dina taun 2023, nalika Musa jeung Élia duanana dihudangkeun deui. Mimiti pondasi dipasang, nyaéta hiji-hijina pondasi anu bisa dipasang, sarta pondasi éta nyaéta Kristus, batu juru jeung batu pondasi. Satuluyna batu puncak dipasang, anu ngalambangkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu, sakumaha dilambangkeun di Gunung Parobahan Rupa. Di gunung éta, Petrus, Yakobus, jeung Yohanes ngalambangkeun jalma-jalma anu saenyana henteu ngarasakeun pati. Petrus engké nyatet yén karajaan imam téh nyaéta maranéhna anu geus ngarasakeun yén Gusti téh hade, sarta anu jadi hiji imah rohani. Maranéhna geus ngarasakeun hirup, ku kituna maranéhna henteu ngarasakeun pati.

Lamun enya maraneh geus ngarasakeun yen Gusti teh welas asih. Ka Anjeunna maraneh sumping, ka hiji Batu anu hirup, anu ku manusa saenyana ditampik, tapi ku Allah dipilih sarta mulya. Maraneh oge, minangka batu-batu anu hirup, keur diwangun jadi hiji imah rohani, hiji imam-imam anu suci, pikeun ngahaturkeun kurban-kurban rohani anu katarima ku Allah lantaran Isa Al Masih. Ku sabab eta, dina Kitab Suci oge kacatet kieu, “Tingali, Kami nempatkeun di Sion hiji Batu juru utama, anu dipilih, anu mulya; jeung sing saha anu percaya

ka Anjeunna moal meunang aib.” 1 Petrus 2:3–6.

Kecap anu ditarjamahkeun jadi “bingung” hartina “éra.” Sésa umat dilambangkeun ku Petrus, jeung kabungah maranéhna dibédakeun jeung jalma-jalma anu nolak pekabaran hujan panungtungan. Hiji konci ngeunaan saratus opat puluh opat rébu téh aya dina hal ieu, sabab ka Petrus dipasrahkeun “konci-konci” Karajaan, nyaéta “batu juru anu utama” anu parantos diteundeun di Sion. Batu éta matak endah dina paningal jalma-jalma bener, jeung jadi batu anu nyandungkeun pikeun para mabok ti Éfraim.

Batu anu dipiceun ku nu ngadegkeun geus jadi batu poko juru. Ieu téh padamelan PANGERAN; hal ieu matak pikaheraneun dina panon urang. Jabur 118:22, 23.

Yesus masihan koméntar kana ayat-ayat ieu dina kacindekan tina pasemon ngeunaan kebon anggur.

Yesus ngadawuh ka maranehna, "Naha maraneh can kungsi maca dina Kitab Suci, ‘Batu anu dipiceun ku para tukang ngadegkeun, éta pisan geus jadi batu poko juru; ieu téh padamelan Gusti, sarta matak pikaheraneun dina panon urang’? Ku sabab eta Kami nyebutkeun ka maraneh, Karajaan Allah bakal dicabut ti maraneh, sarta dipaparinkeun ka hiji bangsa anu ngahasilkeun buahna. Jeung sing saha anu ragrag kana ieu batu bakal remuk; ari sing saha anu katimpaan ku eta, manehna bakal digerus nepi ka jadi bubuk." Sanggeus imam-imam kapala jeung urang Parisi ngadenge misil-misil-Na, maranehna ngarasakeun yen Anjeunna nyarita ngeunaan maranehna. Tapi waktu maranehna hayang nangkep Anjeunna, maranehna sieun ka balarea, sabab eta jalma-jalma nganggap Anjeunna nabi. Mateus 21:42–46.

Saha waé anu narima éta amanat dasar, bakal dipapacarkeun, sabab Batu Karang téh Kristus, jeung padamelan Injil nyaéta ngarendahkeun manusa nepi ka jadi lebu.

“Naon ari dipangmikeun bener ku iman? Ieu téh padamelan Allah dina ngagulingkeun kamulyaan manusa kana lebu, sarta ngalakukeun pikeun manusa naon anu henteu aya dina kakawasaanana pikeun dilakukeun ku dirina sorangan. Nalika manusa ningali kakosongan dirina sorangan, maranéhna geus disiapkeun pikeun dipaparin pakean kabeneran Kristus. Nalika maranéhna mimiti muji jeung ngagungkeun Allah sapapanjang poé, mangka ku cara nenjo, maranéhna keur dirobah jadi sarua jeung gambar éta kénéh. Naon ari kalahiran anyar? Ieu téh ngébréhkeun ka manusa naon sabenerna sifat dirina sorangan, yén dina dirina sorangan anjeunna teu aya hargana.” Manuscript Releases, jilid 20, 117.

Saha waé anu nampik batu pondasi, bakal diruksak, sakumaha kajadian ka Israél baheula dina minuhan panerapan pasemon kebon anggur ku Yesus. Urang Yahudi nampik Kristus, maranéhna ogé nampik Musa, sabab lamun maranéhna percaya ka Musa, tangtu maranéhna ogé bakal percaya ka Kristus. Maranéhna nampik hukum Allah, bari ngajarkeun parentah manusa jadi doktrin. Kristus, Musa, jeung Hukum, sadayana mangrupikeun lambang-lambang pondasi, sarta Kristus téh hiji-hijina pondasi anu bisa diteundeun, nanging Kristus salaku pondasi digambarkeun ku loba lambang. Musa jeung Hukum duanana mangrupikeun gambaran ngeunaan kanyataan ieu. Kristus téh hiji-hijina pondasi, tapi ieu ngan ukur hartina yén pondasi-pondasi séjén dina Firman nu buat-Na ngan saukur lambang tina sawatara aspék tabiat-Na.

Sabab moal aya saurang ogé anu sanggup nempatkeun dasar séjén salian ti dasar anu geus ditetepkeun, nyaéta Yesus Kristus. 1 Korinta 3:11.

Yesus téh Firman, jeung ku kituna aturan-aturan anu aya dina Firman-Na ngawakilan diri-Na sorangan. Ieu sababna Sister White nyatet yén Sapuluh Parentah téh mangrupa salinan tina tabiat Kristus. Anjeunna téh Nu Mimiti jeung Nu Pangahirna, sarta lamun digambarkeun ku cara kieu, éta nandakeun yén Kristus salawasna nembongkeun tungtung hiji perkara babarengan jeung mimitina hiji perkara. Salaku Firman, Anjeunna ogé “Kaleresan,” sarta kaleresan téh hiji rangka profétis. Anjeunna téh Singa ti kaom Yuda nalika Anjeunna ngégél jeung muka segel Firman-Na. Anjeunna ogé batu juru anu jadi batu puncak. Batu juru téh ngan saukur gambaran ngeunaan Anjeunna minangka pondasi, atawa hurup kahiji tina kecap Ibrani “kaleresan.” Batu puncak téh karya pamungkas anu makuta dina Bait Allah, sarta lamun disaluyukeun jeung rangka kaleresan, batu puncak téh dua puluh dua kali leuwih kuat tibatan batu juru. Anu matak pikaheraneun dina panon jalma-jalma anu geus ngaraosan yén Gusti téh hade, nyaéta kumaha prinsip-prinsip tina rangka kaleresan anu disaluyukeun jeung batu juru jeung batu puncak téh nangtukeun salah sahiji konci profétis anu dipasrahkeun ka Petrus.

Hurup alfa, hurup pangheulana, nyaéta hiji, tapi hurup omega, hurup panungtungan, nyaéta dua puluh dua. Permata-permata Miller ngagurilap siga panonpoé, tapi nalika lalaki anu nyikat kokotor ngarakit permata-permata éta, maranéhna jadi sapuluh kali leuwih caang. Pangakuan yén tungtung hiji garis nubuat téh sarua, tapi leuwih kuat tibatan awal garis-garis nubuat, nyaéta “endah pisan.” Ieu mangrupa hiji unsur tina tabiat Kristus; ieu téh salah sahiji konci anu dipasihkeun ka Petrus pikeun meungkeut saratus opat puluh opat rébu.

“imah rohani” Petrus téh nyaéta peti dina impian William Miller, sarta ogé gudang perpuluhan jeung kurban dina kitab Malaki. Nalika jandéla-jandéla langit dibuka, hiji golongan dialungkeun kaluar ti éta rohangan, sedengkeun golongan anu séjén dialungkeun kana éta peti sarta dipaparin seragam linen bodas ti garéja Allah anu jaya.

Kalawan rasa khidmat jeung di hareupeun balaréa, umat Yuda geus jangji pikeun nurut kana hukum Allah. Tapi nalika pangaruh Ezra jeung Nehemia salila sawatara waktu teu aya deui, loba anu murtad ti PANGERAN. Nehemia geus mulang ka Pérsia. Dina mangsa anjeunna teu aya di Yérusalém, kajahatan-kajahatan nyusup asup anu ngancam bakal nyasabkeun bangsa éta. Para panyembah brahala henteu ngan ukur meunangkeun tempat di éta kota, tapi ku ayana maranéhna, malah ngotorkeun wewengkon Bait Allah sorangan. Ku jalan kawin campur, geus kabina hiji silaturahmi antara Elyasib imam agung jeung Tobia urang Amon, musuh pait Israél. Balukar tina pakait anu teu suci ieu, Elyasib geus ngidinan Tobia nempatan hiji kamar anu patali jeung Bait Allah, anu saméméhna dipaké jadi tempat nyimpen perpuluhan jeung pangbakti umat.

“Ku lantaran kaganasan jeung panghianatan urang Amon jeung Moab ka Israil, Allah parantos ngadawuh ngaliwatan Musa yén maranéhna kudu salalawasna dipiceun tina jamaah umat-Na. Tingali Ulangan 23:3–6. Kalawan nangtang kana pangandika ieu, imam agung parantos miceun kurban-kurban anu disimpen di kamar Bait Allah, pikeun nyadiakeun tempat keur wakil tina bangsa anu geus dilarang ieu. Moal aya hinaan anu leuwih gede ka Allah tibatan

mikeun kahadean saperti kitu ka musuh Allah jeung bebeneran-Na ieu.”

“Sanggeus mulih ti Persia, Nehemia terang yén geus kajadian panodaan anu pohara wani, tuluy manéhna geuwat nyokot léngkah-léngkah pikeun ngusir nu nyusup éta. ‘Kacida nganyerikeun hate ka kuring,’ pokna; ‘ku sabab éta ku kuring dipiceun sagala parabot rumah tangga milik Tobia ti eta kamar. Tuluy kuring maréntahkeun, sarta maranéhna ngabersihan kamar-kamar éta; jeung ka dinya ku kuring dibawa deui pakakas-pakakas imah Allah, babarengan jeung kurban kadaharan sarta menyan.’”

“Henteu ngan Bait Allah geus dinajiskeun, tapi ogé kurban-kurban geus disalahgunakeun. Ieu geus nyababkeun kederna kamurahan rahayat. Maranéhna geus leungit sumanget jeung kahaneutanana, sarta embung mayar perpuluhan maranéhna. Gedong-gedong pabendaharaan di Bait PANGERAN kurang kacumponan; loba panyanyi jeung nu séjén anu digawé dina palayanan Bait Allah, ku sabab teu narima pangrojong anu nyukupan, geus ninggalkeun pagawean Allah pikeun digawé di tempat séjén.

“Nehemia mimiti digawé pikeun ngabenerkeun ieu panyalahgunaan. Anjeunna ngumpulkeun deui jalma-jalma anu geus ninggalkeun palayanan di imah PANGERAN, ‘tuluy nempatkeun maranéhna dina tempatna.’ Ieu ngagedékeun kayakinan rahayat, sarta sakumna Yuda mawa ‘perpuluhan tina gandum, anggur anyar, jeung minyak.’ Jalma-jalma anu ‘diitung satia’ diangkat jadi ‘bendahara pikeun tempat-tempat pangbendaharaan,’ ‘jeung tugas maranéhna nyaéta ngabagikeun ka dulur-dulur maranéhna.’” Prophets and Kings, 669, 670.

Nalika Nehemia “ngusir Tobia,” anjeunna keur ngagambarkeun ti heula Kristus nu ngusir para panukeur duit kaluar ti Bait Allah anu sarua éta. Éta lain ngan saukur Bait Allahna, tapi kamar anu aya di jero Bait Allah pisan tempat pangpersepuluhan disimpen. Nalika Eliakim, urang Filadelfia, ngagantikeun Sebna, urang Laodikea, Sebna téh bendahara anu dialungkeun ka tanah nu jauh.

Kieu saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, “Maneh indit, datangan pangurus banda ieu, nyaéta Sebna, anu ngawasa kaayaan karaton, tuluy ucapkeun kieu: Naon anu dipiboga ku maneh di dieu? Jeung saha anu dipiboga ku maneh di dieu, nepi ka maneh ngukir kuburan keur dirina di dieu, saperti jelema anu ngukir kuburan keur dirina di tempat anu luhur, sarta nu ngaguratkeun hiji padumukan keur dirina dina batu cadas? Tingali, PANGERAN bakal miceun maneh jauh ku panawanan anu kuat, sarta Mantenna tangtu nutupan maneh. Mantenna tangtu ngagulung jeung ngalungkeun maneh kalawan tarik, kawas bal, ka hiji nagri anu lega; di dinya maneh bakal paéh, jeung di dinya kareta-kareta kamulyaan maneh bakal jadi kaéra pikeun kulawarga dunungan maneh. Jeung Kami bakal ngusir maneh tina kalungguhan maneh, sarta tina jabatan maneh anjeunna bakal ngaruntuhkeun maneh.”

Jeung bakal kajadian dina poe eta, yen Kami bakal nyaur ka abdi Kami, Eliakim anak Hilkia: Jeung Kami bakal ngapakekeun manehna ku jubah maneh, sarta nguatkeun manehna ku beubeur maneh, jeung Kami bakal maparin pamarentahan maneh kana leungeunna: sarta manehna bakal jadi bapa pikeun pangeusi Yerusalem, jeung pikeun kulawarga Yuda. Jeung konci kulawarga Daud bakal Ku Kami dipasangkeun kana taktakna; ku kituna manehna bakal muka, sarta moal aya anu nutup; sarta manehna bakal nutup, sarta moal aya anu muka.

Jeung Kami baris ngantebkeun anjeunna kawas paku dina tempat anu pageuh; sarta anjeunna bakal jadi tahta kamulyaan pikeun kulawarga bapana. Jeung maranéhna bakal ngagantungkeun ka anjeunna sakabéh kamulyaan kulawarga bapana, turunan jeung anak-cicitna, sagala rupa wadah anu leutik, ti wadah cangkir nepi ka sagala wadah kendi. Dina poé éta, saur PANGERAN Nu Mahakawasa, paku anu ditebkeun dina tempat anu pageuh téh bakal dicabut, sarta dipotong nepi ka rubuh; jeung beban anu aya di dinya bakal dipupuskeun: sabab PANGERAN geus ngandika kitu. Yesaya 22:15–22.

Dina poé nalika Sebna, urang Laodikia anu bodo, dialungkeun kaluar, Eliakim dipaparin pamaréntahan garéja anu unggul. Nalika Kristus nyucikeun Bait Allah tina saratus opat puluh opat rébu, tina runtah anu geus nutupan permata-permata anu adi, Anjeunna nétélakeun yén Anjeunna bakal “nutupan” maranéhna anu diwakilan ku Sebna. Saméméh jandéla-jandéla sawarga dibuka, permata-permata éta katutup ku runtah, sarta nalika runtah éta dialungkeun kaluar, runtah éta tuluy katutupan ku rasa hina. Impian William Miller nandakeun pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu.

Peti éta téh gudangna Maleakhi, imah rohani Petrus, jeung Kemah Élias anu hayang diadegkeun ku Petrus. Jalma anu nyekel sikat pikeun nyapuan kokotor ngalambangkeun pangmetera saratus opat puluh opat rébu nalika Anjeunna ngasupkeun permata-permata kana peti éta. Maleakhi netelakeun ujian anu ngabuktikeun yén umat Allah enya-nya geus mulang ka Anjeunna.

Tuluy jalma-jalma anu sieun ka PANGERAN silih omongkeun; sarta PANGERAN ngadangukeun, sarta ngupingkeunana, jeung hiji kitab pangéling-éling ditulis di payuneun Anjeunna pikeun maranéhanana anu sieun ka PANGERAN, jeung anu ngémutan kana ngaran-Na. Jeung maranéhanana bakal jadi kagungan Kami, saur PANGERAN semesta alam, dina poé nalika Kami ngahimpun permata-permata Kami; sarta Kami bakal nyaahkeun ka maranéhanana, sakumaha hiji lalaki nyaahkeun ka anakna sorangan anu ngaladénan anjeunna. Tuluy maranéh bakal balik deui, sarta ngabédakeun antara anu bener jeung anu jahat, antara anu ngaladénan Allah jeung anu henteu ngaladénan Anjeunna. Maleakhi 3:16–18.

Balik téh kecap konci dina éta petikan, sabab Allah nimbalan umat-Na supaya balik ka Anjeunna, tapi Anjeunna ogé nangtang umat éta supaya nguji Anjeunna ku cara mulangkeun perpuluhan jeung pangbakti, sarta aya ogé mangsa nalika jalma-jalma saleh baris “balik,” jeung ku hal éta maranéhna baris “ngabédakeun” antara anu wijaksana jeung anu bodo. Maranéhna anu sieun ka PANGERAN, sarta anu mikirkeun kana asma-Na, nya éta jalma-jalma anu bakal jadi panji pikeun saratus opat puluh opat rébu.

Sieun ka PANGERAN teh mangrupa ujian anu kahiji; ku sabab kitu, nalika ayat genep welas nyebutkeun, “harita” maranehna anu sieun ka PANGERAN, éta nujul deui ka jero carita nubuat.

Kecap maraneh geus keras ngalawan Kami, saur PANGERAN. Tapi maraneh nyarita, Naon anu geus ku kami diucapkeun kacida ngalawan Anjeun? Maraneh geus ngucap, Teu aya gunana ngabakti ka Allah; jeung naon mangpaatna yén kami geus ngajaga parentah-Na, sarta yén kami geus leumpang kalayan sedih di payuneun PANGERAN semesta alam? Jeung ayeuna kami nyebut anu sombong bagja; enya, anu ngalakonan kajahatan téh dipiara luhureun; enya, anu ngagoda Allah ogé malah dibébaskeun. Maleakhi 3:13–15.

Malaki ngandika, “jeung ayeuna urang nyebut nu sombong bagja.” Nu mabok ti Éfraim disebut “makuta kasombongan,” sarta maranéhna bungah waktu maranéhna nyangka yén Musa jeung Élias, dua nabi anu nyiksa maranéhna, geus paéh. Maranéhna kacida bungahna, nepi ka silih kirimkeun hadiah.

Sarta mayitna bakal ngagolér di jalan kota gedé, anu sacara rohani disebut Sodom jeung Mesir, tempat ogé Gusti urang disalibkeun. Jalma-jalma tina rupa-rupa bangsa, kaom, basa, jeung nagri bakal ningali mayitna salila tilu poé satengah, sarta moal ngidinan mayitna dikurebkeun kana kuburan. Jeung maranéhna anu nyicingan bumi bakal gumbira ku sabab éta, maraké suka ria, sarta bakal silih kirimkeun hadiah; sabab dua nabi ieu nyiksa maranéhna anu nyicingan bumi. Wahyu 11:8–10.

Anu reueus bagja téh bungah ti tanggal 18 Juli 2020 nepi ka sapanjang taun 2023. Dina 18 Juli 2020, pesen éta “teuas” ngalawan ka “PANGERAN.” Dina 18 Juli 2020 urang can ngakuan sabaraha pikasieuneunana ucapan urang ngalawan ka Allah jeung Firman-Na. Kalawan kuciwa urang asup kana mangsa nungguan, sakumaha dilambangkeun ku ratapan, “Teu aya gunana ngabdi ka Allah: jeung naon mangpaatna yén urang geus ngajaga katetepan-Na, sarta yén urang geus leumpang kalawan sedih di payuneun PANGERAN semesta alam?” Ieu saajar jeung ratapan Yeremia, nalika anjeunna ngagambarkeun kuciwa nu kahiji.

Abdi henteu calik dina pasamoan jalma-jalma anu ngahina, sarta henteu bungah; abdi calik nyorangan ku sabab panangan-Mantenna; margi Mantenna parantos ngeusian abdi ku kasedih jeung amarah. Ku naon nyeri abdi teu aya tungtungna, jeung tatu abdi henteu tiasa diubaran, anu nolak pikeun cageur? Naha Mantenna rek janten ka abdi saolah-olah nu nipu, jeung sapertos cai anu garing? Yermia 15:17, 18.

Kecap-kecap kami kacida tegesna dina ramalan tanggal 18 Juli 2020, sarta harita kami can nyaho sabaraha parnana kami geus murtad. Dina kuciwa éta, mangsa nunda geus keur lumangsung, sedengkeun hiji golongan ngaduhkutan sarta golongan anu séjén bungah-bungah. Dina éta kontéks, Maleakhi nyatakeun:

Tuluy maranéhna anu sieun ka PANGERAN silih omongkeun; sarta PANGERAN nguping, jeung ngadangu éta, sarta hiji kitab pangéling-éling ditulis di payuneun Anjeunna pikeun maranéhna anu sieun ka PANGERAN, jeung anu ngémut kana jenengan-Na. Jeung maranéhna bakal jadi kagungan Kami, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, dina poé nalika Kami ngumpulkeun permata-permata Kami; sarta Kami bakal nyalametkeun maranéhna, sakumaha hiji lalaki nyalametkeun anakna sorangan anu ngawula ka anjeunna.

Mangka maraneh bakal mulang deui, sarta ngabédakeun antara jalma bener jeung jalma doraka, antara anu ngabakti ka Allah jeung anu henteu ngabakti ka Anjeunna. Maleakhi 3:16–18.

Dina taun 2024, ujian dasar anu dilambangkeun minangka sieun ka PANGERAN parantos sumping. Dina ujian éta, dua golongan parantos dinyatakeun, sarta golongan anu ngawujudkeun éta dua golongan geus mindeng silih carioskeun ka nu séjén dina pasamoan zoom anu rutin, salila tilu satengah poé. PANGERAN ngadangukeun paguneman maranéhna. Golongan anu sieun ka

PANGERAN ngémutan asma-Na; Palmoni, Singa ti kaom Yuda, Alfa jeung Oméga, Kaleresan, Sang Sabda, Ahli Basa anu Ajaib, batu juru jeung batu puncak, Anak Domba, Imam Agung Sawarga, Bait Allah, Batu Karang. Maranéhna anu asup kana éta kitab bakal jadi permata-permata dina makuta anu ngawakilan panji karajaan kamulyaan. Nalika Anjeunna ngabentuk éta permata-permata, mangka maranéhna mulang, sarta ngabédakeun antara jalma bener jeung jalma jahat. Nalika Anjeunna ngalungkeun éta permata-permata kana peti, harita katangtuan saha anu bodo jeung saha anu wijaksana.

Maleakhi nyatet:

Baliklah ka Kami, tangtu Kami bakal malik ka maraneh,

Tapi maraneh nyarios, “Dina hal naon kami kedah mulang?”

Bawa sakabeh perpuluhan ka gedong pangbeungharan, supaya aya kadaharan di imah Kami, sarta cobaan Kami ayeuna ku hal ieu, saur PANGERAN Nu Maha Kawasa, naha Kami moal muka pikeun maraneh jandéla-jandéla langit, sarta ngucurkeun ka maraneh berkah nepi ka euweuh deui tempat pikeun narimana.

Gudang téh nyaéta peti, jeung perpuluhan téh nyaéta parawan-parawan nu wijaksana. Gudang téh nyaéta Firman Allah anu disimpen kana hiji raraga bebeneran anu anyar. Permata-permata anu diasupkeun kana peti éta téh nyaéta bebeneran-bebeneran anu patalina jeung warta Ceurik Tengah Peuting. Perpuluhan disimpen dina hiji kamar anu tangtu di Bait Allah, sakumaha anu kacirian dina panyucian ku Néhémia. Peti jeung gudang, atawa imah rohani Petrus, ngagambarkeun Bait Allah, jeung permata-permata ngagambarkeun bait-bait manusa anu di hijikeun jeung Kaallahan di tempat rusiah Nu Maha Luhur. Utusan-utusan manusa teu bisa dipisahkeun ti warta Ilahi.

Permata-permata téh boh utusan-utusan Allah, boh ogé éta téh warta anu ku maranéhna diproklamasikeun. Ilham mindeng ngaidentifikasikeun yén warta jeung nu mawa wartana téh ngahiji.

“Gusti parantos nyaur garéja-Na dina jaman ieu, sakumaha Anjeunna nyaur Israél baheula, sangkan nangtung jadi cahaya di bumi. Ku padangsan pedang bebeneran anu perkasa, nya éta talatah malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, Anjeunna parantos misahkeun maranéhna ti garéja-garéja jeung ti dunya pikeun ngadeukeutkeun maranéhna ka Anjeunna dina kasucian anu rahayu. Anjeunna parantos ngajadikeun maranéhna pangreksa hukum-Na sarta parantos ngamanahkeun ka maranéhna bebeneran-bebeneran agung tina nubuat pikeun mangsa ieu. Sapertos dawuhan-dawuhan suci anu kungsi dipasrahkeun ka Israél baheula, ieu ogé mangrupikeun amanat suci anu kudu ditepikeun ka dunya. Tilu malaikat dina Wahyu 14 ngalambangkeun umat anu nampa cahaya tina talatah-talatah Allah sarta maju jadi para pangawula-Na pikeun ngaguar panggeuing ka sakuliah panjang jeung lébarna bumi. Kristus ngadawuh ka para panganut-Na: ‘Maranéh téh cahaya dunya.’ Ka unggal jiwa anu narima Isa, salib Kalvari nyarita kieu: ‘Tingal kana ajén jiwa: “Maneh kudu indit ka sakuliah dunya, sarta wartakeun Injil ka sakumna mahluk.”’ Teu meunang aya nanaon anu diidinan ngahalangan ieu pagawean. Ieu téh pagawean anu pangpentingna pikeun mangsa ayeuna; ieu kudu ngajangkau sa jauh kalanggengan. Asih anu dipintonkeun ku Isa ka jiwa-jiwa manusa dina kurban anu parantos dipasrahkeun-Na pikeun panebusan maranéhna, bakal ngagerakkeun sakumna

panganut-Na.” Testimonies, jilid 5, 455.

Urang baris mimiti ngahijikeun ieu konsép-konsép dina artikel salajengna.

“Salila lima puluh taun panungtung dina kahirupan abdi, abdi parantos ngagaduhan kasempetan-kasempetan anu mulya pikeun meunangkeun hiji pangalaman. Abdi parantos ngagaduhan pangalaman dina amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Malaikat-malaikat éta digambarkeun keur hiber di tengah langit, ngumandangkankeun ka dunya hiji amanat panggeuing, sarta miboga patalina anu langsung jeung jalma-jalma anu hirup dina poé-poé panungtung sajarah bumi ieu. Teu aya saurang ogé anu ngadangu sora malaikat-malaikat ieu, sabab maranéhna téh lambang pikeun ngawakilan umat Allah anu keur digawé sajalan jeung jagat sawarga. Lalaki jeung awéwé, anu dipaparin cahaya ku Roh Allah sarta disucikeun ku jalan bebeneran, ngumumkeun tilu amanat éta nurutkeun runtuyanana.

“Kuring geus maénkeun hiji bagian dina pagawéan anu khidmat ieu. Ampir sakabéh pangalaman Kristen kuring karajut pageuh jeung ieu. Ayeuna aya jalma-jalma anu masih hirup anu miboga pangalaman sarupa jeung pangalaman kuring sorangan. Maranéhna geus ngakuan bebeneran anu keur dibuka pikeun mangsa ieu; maranéhna geus ngaléngkah saluyu jeung Pamingpin Agung, Panglima balad Gusti.”

Dina ngawartakeun eta pekabaran, unggal rincian nubuat geus kaeusi. Jalma-jalma anu dipaparin kasempetan pikeun nyokot bagian dina ngawartakeun eta pekabaran geus meunang hiji pangalaman anu kacida luhurna nilaina pikeun maranehna; sarta ayeuna, nalika urang aya di tengah-tengah bahaya poe-poe panungtungan ieu, nalika sora-sora bakal kadéngé ti unggal sisi nyebutkeun, ‘Di dieu Kristus,’ ‘Di dieu aya bebeneran’; bari beban pikiran loba jalma nya eta pikeun ngoyagkeun pondasi iman urang anu geus mingpin urang kaluar ti garéja-garéja jeung ti dunya sangkan nangtung jadi hiji umat anu husus di dunya, kawas Yohanes, kasaksian urang bakal dipidangkeun:

“Anu ti mimiti ti awal, anu ku kami geus kadéngé, anu ku kami geus katempo ku panon sorangan, anu ku kami geus ditingali kalayan temen, jeung anu ku leungeun kami geus kakeupeul, ngeunaan Sabda kahirupan; ... anu ku kami geus katempo jeung kadéngé, éta anu kami béjakeun ka maranéh, supaya maranéh ogé meunang pasamoan jeung kami.”

“Kuring mere kasaksian ngeunaan perkara-perkara anu ku kami geus katempo, perkara-perkara anu ku kami geus kadéngé, perkara-perkara anu ku panangan kami geus kakeupeul ngeunaan Firman kahirupan. Jeung ieu kasaksian ku kuring dipikanyaho asalna ti Rama jeung ti Putra. Kami geus ningali sarta mere kasaksian yén kakawasaan Roh Suci geus nyarengan kana pangemutan bebeneran, ngingetkeun ku kalam jeung ku sora, sarta nepikeun pesen-pesen nurutkeun runtuyanana. Nolak karya ieu sarua jeung nolak Roh Suci, sarta bakal nempatkeun urang kana golongan jalma-jalma anu geus nyimpang tina iman, ngupingkeun roh-roh panyasat.”

“Musuh bakal ngagerakkeun sagala hal pikeun nyabut kapercayaan jalma-jalma nu percaya kana pilar-pilar iman urang dina amanat-amanat jaman baheula, anu geus nempatkeun urang dina panggung luhur bebeneran langgeng, sarta anu geus netepkeun jeung méré watak kana ieu pagawéan. PANGERAN Allah Israil geus mingpin umat-Na kaluar, muka ka maranéhna

bebeneran nu asalna ti sawarga. Sora-Na geus kadéngé, jeung masih kénéh kadéngé, nyebutkeun, Majulah ti kakuatan ka kakuatan, ti rahmat ka rahmat, ti kamulyaan ka kamulyaan. Ieu pagawéan keur beuki nguat jeung ngalegaan, sabab PANGERAN Allah Israil teh pangreksa umat-Na.”

“Jalma-jalma anu nyekel bebeneran ngan sacara tioritis, saolah-olah ku tungtung ramo wungkul, anu can mawa prinsip-prinsipna kana tempat pangjeronan jiwa, tapi malah nahan bebeneran anu hirup di palataran luar, moal ningali aya naon-naon anu suci dina sajarah baheula umat ieu anu geus ngajadikeun maranéhna jadi saperti ayeuna, sarta anu geus netepkeun maranéhna minangka para pagawé misionaris di dunya anu giat, teges, jeung pageuh tekad.”

“Kabeneran pikeun jaman ieu kacida mulya, tapi jalma-jalma anu haténa can diremuk ku murag kana Batu, nyaéta Kristus Yesus, moal ningali jeung ngartos naon ari kabeneran. Maranéhna bakal narima anu nyugemakeun pamanggihna sorangan, sarta bakal mimiti ngadegkeun dasar anu séjén tibatan dasar anu geus diteundeun. Maranéhna bakal ngarayu kasombongan jeung ajén dirina sorangan, bari nyangka yén maranéhna mampuh miceun tihang-tihang iman urang, tuluy ngagantikeunana ku tihang-tihang anu maranéhna rancang sorangan.

“Ieu bakal terus lumangsung salila waktu masih aya. Saha baé anu geus jadi palajar Kitab Suci anu raket bakal ningali sarta ngarti kana kaayaan anu khidmat tina jalma-jalma anu hirup dina adegan-adegan panungtungan sajarah dunya ieu. Maranéhna bakal ngarasa kana kakurangan jeung kalemahan dirina sorangan, sarta bakal ngajadikeun ieu minangka urusan anu pangutamana, nya éta supaya maranéhna miboga lain ngan saukur wangun kasalehan, tapi hiji hubungan anu hirup jeung Allah. Maranéhna moal wani reureuh nepi ka Kristus kabentuk di jero dirina, pangharepan kamulyaan. Diri sorangan bakal paéh; kasombongan bakal diusir tina jiwa, sarta maranéhna bakal miboga kalemesan jeung kalembutan Kristus.” Notebook Leaflets, 60, 61.